

Sanger og leilighetsdikt

av

Leif S. Rode

«Edor»

til

Norske Studenters Roklub

Sang
til fest avholdt for de utenlandske deltagerne
etter Landskapproingen og
den 13. nordisk studenterkapproing 5.-6. juli 1913

Nu vil vi saa sandelig synge en vise
for nu er vi helt "unter uns",
og træningen kan ikke noget forlise
om vi tømmer bægeret tilbunds.
At «race» og «pace» i ukers askese
tar paa, kan i fjæse' paa gutta man læse –
aa nei, det er ikke saa greit.

I mai alt begynte de fire seniores
at ta sig sin daglige trip,
og Torgersen søkte at lære dem mores,
men laget var sta av prinsipp.
Det svettet ut fett, so kilo'ne lettet,
men trættet, som ret det var gaat ifra vettet –
aa nei, det var ikke saa greit.

Saa i København vi fikk prygl, saa det monnet
i alle tre outriggerløp,
og Holst bandte paa, at han næsten var daanet,
da blek ut av baaten han krøp,
og matvarehauger forsvant i Lohrbauer,
han trak som en sjauer – men hvor var hans auer?
aa nei, det var ikke saa greit.

I forgaars fremdeles det sto paa en chance,
dengangen, da spændbrettet røk;
men Arne var flink og beholdt sin balance
og tok blot det hele som spøk.
De andre to lag kom litt bakut i dansen,
men husk Suverine* var saaret i svansen –
Og da er det ikke saa greit.

Igaar laa vi atter og bævet ved starten,
Og nu gjaldt det Langaards pokal.
Men ak «Christiania» de slo os på farten,
saa Sechers beregning blev gal.
Men Saxlund han reddet vor ære – forresten
forskjærtset protesten paa festen den nesten!**
 Nei, det var skam ikke saa greit!

Men la nu iaften det sportslige træde
tilbake, for kampen er endt.
Og vis saa med ungdommens festlige glæde,
at du først og fremst er student.
Saa fort lot ei heller vort vennskap sig vinde,
om roeren ei var student inders tinde,
 og bar hans humør som symbol!

Alt nærmer seg skilsmisens triste minutter,
og samværrets tid rinder hen.
Vi roper da venner, før festdagen slutter
et hjertelig «Vel mødt igjen!»
Opprindelig startet med ængstelig mine,
er racenes tal naa på andre dusine' –
 Vel mødt for den 14. gang!

* Roer i det finske laget.

** Christiania Roklub hadde protestert fordi de mente maallinjen var gal.

(Sangen var improvisert samme dag.)

Menu
ved
Norske Studenters Roklubs
25-aars jubilæum
25. mars 1922

(Kan passelig synges ved suppen og til melodonten "Gubben Noah").

Gubben Noah
tyk og go a'
mat og drik har vær't.
Denne her menuen
skal nu vise byen:
klubben no a'
Gubben Noah
tydelig har lært.

Suppe, lukt – aa!
den er kokt paa
Skildpadde paa baan'n,
Vover no'n benegte,
suppen vor er egte,
vil vi be'n
straks ta skjeen
i den anden haand!

Lidt at drikke
mangler ikke
prøv vor *hvite vin*.
Den er skjænket fær'i
og agerer sherry.
Slog det rime'
no'n i svime'
held lidt *Farris* i'n!

Saa *Filet a'*
Flyndre, se – ah:
«Sauce» - «Hollandaise»!
Fatvis fra château, De
gratis *rød Bordeaux*, De
dra op korker
alt, De orker,
vi har mange snes!

Væktig (rekti
præktig stekt, De)
Aarfugl med salat
Og *Champagne!* Stilig!
(Vi har faat den billig)
Men for Søren
skjænk i, førend
talerne tar fat!

Mange taler
lange taler
gir os appetit
saa paa *Is og Kaker*
med lidt *Frukt.* – Det smaker!
Og saa *Kaffe.*
Kan no'n skaffe - - -??
Ja, men bare lidt!

Vor *Cigar* vi
bedst vist tar i
siderummets plysch.
Men, hva er det – masser
høye, rare glasser?
Stille hvisk: «Tro
vi faar whisk. . . – jo
sandelig, - men hysch!!»

Tiden skrider,
suksomsider
hurrarop gjør hæs.
Natmat er da bra, men
bedst av alt er jamen,
at vi ikke
saa skal like
ut og ro i race!

(I årene 1916 – 1927 var det forbudt å innføre og omsette brennevin i Norge. Forbudet var omstridt.)

Sang ved innvielsen av nytt båthus

6. september 1923

(mel.: «Maggedutti»)

Vore gamle rum var sprængte
og haardt vi trængte
at faa no nytt.

Men da Mohn sa, han sku' klare
den bif, det bare
ble tatt for skryt.

Hans og Essendrops prosjekt
var jo ogsaa unegtelig frækt:
Vi sku' jevne alt med jor'n
og sprænge baathall under fjor'n!

Promte lød der varselsord fra
vore ældre formænds flok,
og det steg til rædselskor fra
os alle: «Hvorfra
skal vi faa penger nok?»

«Ifra liten og fra stor, fra
Norges 2 ½ million,
ifra bror, fra far, fra mor, fra
sør, og nordfra,»
sa Mohn!

Det er fært hvor folk kan tøve,
men vi fikk prøve,
og la ivei'n,
og snart hele Huk fikk præg a'
vor fest-bodega
med «Lisbon-wine»!

Og det va'ke bagatel
det som vi spleiset sammen selv.

Men fra Mohn kom checks hver da',
Gud vet, hvor manden fik dem fra!
Og en dag han præsenterer
byggesummen sort paa hvidt,
ak, men endnu dog der fler er,
som kriticerer
og spaar, vi gaar fallit.
"Det er vrøvl, de folk præsterer,
jeg har gjort min addition,
trængs der mere, jeg supplerer.
Jeg garanterer!"
sa Mohn.

Ogsaa kom der travle dage,
selv Brusethlaget
sto kvelden lang,
og rev skaper, tak og vægger
og brukte slægger
og øks og tang.
Men der ble vi narret godt!
Baade vinter og sommer er gaat,
før vort fine nye hus
har reist seg av det gamles grus.
Det skal si's til ros for gutta,
De har tatt det med humør,
Skjønt det var jo dem tilslut da,
Som ble mut a',
At ei det var som før.
Hvor i fjor man renslig putta
under duschen sin person
nu cement og søle spruta –
Fin valuta,
Hr. Mohn!

”Støt er porten stengt av dammer,»
sa non, «og prammer
er tæt ved land.»
«Og vi maa forcere fjelder
av smasten eller
av bundløs sand.»
«Hvorfor er Hr. Lomsnæs* bøs
og vil slippe processerne løs?
Vi syns, Hagman* ved hans dør
har gjort det penere end før.”
”Skal saa mørkt her altid være,
at vi famler efter baat?
Her sgu trængs elektrisk pære
selv naar veiret
er ganske solskinsblaat.”
”Hallens bjælker er for svære
og helt utav proportion.”
”Hvorfor staar det derre gjærdet
altfor nære
Hr. Mohn?”

«Naar skal vi faa orntli skaper?»
«Skal snart her trapper
i huset bli?»
«Kan den store sal bli fyrte i
blir her styrt i
vor leveti?»
«Og hvortlænge skal vi gaa
i den trækken, som blaaser her naa,
og i støv saa baat’ne plent
snart blir ren og skjær cement?»
Under krigen bygdes gjerne
store baater av beton,

de fik Veritas med stjerne –
men hvem kan bær'n ne',
faar *sculler'n* slik fasong?
De maa se til snart at fjerne
denne støvets invasion
vi blir ellers splittergærne
og bløt paa pær'ne
Hr. Mohn!»

Ja, vi kunde sagtens snakke,
Men burde *takke*
og takke *svært*.
Just av det, vi selv har set, det
lar lidt seg gjette,
hva det har vær't
for et slit, trods alle skjær
at faa reist denne bygningen her.
Noen hver tapte tro'n,
Kun ikke *Essendrop* og *Mohn*!
Det var modig gjort at gaa paa,
men de sammen fremad vandt,
lidt adante – ma non troppo
(og med en stop og
saan dann og wann iblandt!)
:/:Rop et hurra nu med top paa,
saa det naar til Framnesbro'n,
for vort hus med flagstang oppaa,
for *Essendrop*, og
for *Mohn*!:/:

* *Daværende naboer til klubbhuset.*

Drammesang
for studenterroere
(1932)

Helan (Mel.: Omkvedet i klubbsangen)

Solo: Når nu drammen skal gå vil vi ikke ha no bråk,
men på roervis vi danner lag.
La alle gå sammen så skal jeg være stroke
og pass nu på takten – ikke jag.

Kor: Ta glasset! Sitt ferdige! For nå skal drammen gå.
Ja helan den skal gå for N.S.R.
Er alle mann klar? Nuvel så: *Derr!*

Halvan (Mel.: «Hjalmar og Hulda»)

Solo: Da helan gikk nedfor som rettelig var,
vi tømte den for klubben vår.
Men nu er det raceguttas tur – sitt nu klar
for dem er det halvan nu går.

Kor: De hevdvunne skikke fornekter vi ikke,
hvis racegutta ikke selv vover å drikke,
så drikker vi andre så gjerne for to.
Er alle mann klar nå? Så en – to – tre: Ro!

Tersen (Mel.: «Wien und der Wein»)

Solo: Vi har som alltid i kvell ved vårt bord
mange med blide fjes som aldri ror et race.
Stilen er selsom og maven litt stor,
men gubbevars hvor de dog henger i.

Kor: For baderoer'n lar vi nå
flott tersen gå, men husk han må
ikke ha takten altfor rask:

(Molto adante)

Er alle mann klare nå? – Plask!

Kvarten (Mel.: som første vers)

Solo: Når nu kvarten skal gå skal jeg love det blir pace!
Hvad var verden uten kvinneklam?
Vi drikker for coxen i selve livets race,
for alle tiders største stroke: La femme!

Kor: For alle de piker små skal bredfull kvarten gå.
Men den jenta ho er ei arti mærr
som ikke tar én fra N.S.R.!

Skål!

Sang til N.S.R.s 50 års jubileum

Sunget under jubileumsmiddagen 25. mars 1947

(Mel.: Grinisangen)

Så meget kan klandres
og mangt bør forandres,
men noe står trygt i sin gamle glans,
og N.S.R. gjør det her til lands
helt fra den tok oss med ut til vanns.
Og ennu fins noen
som gikk barneskoen
med klubben i første tids nød og trang;
noen er attpå til denne gang
med oss og synger vår sang.

:/: N.S.R. :/:

Deg har vi hyldet så ofte,
men du fortjener det en gang til!
Spill orkester! Spill!!

Si, hører du susen
fra tusen på tusen
som sitter fra Vardø til Lindesnes?
Nå har de ikke så brune fjes,
som da de rodde sin ungdoms race.
Men ennu går broer
til tiden som roer
med spennviddeår inn på femte tylt,
mere enn Vigelands skjønnhetsfylt,
smukt patinert og forgylt.

:/: N.S.R. :/:

lyser med sol gjennom sinnet.
Gjerne de var med her en gang til
spill orkester! Spill!!

Det kom noen folk her,
som snakket med tolk her
og kastet oss ut av vårt eget hus.
Båtmannen nektet dem øl og brus
og ble da også smidd ut bardus.
Og Wiese ble «kalt inn»,
men ikke det falt inn
vårt formann å svikte vår idrettsfront,
og hadde tyskerne tenkt no sånt
led de av trang horisont.
Han sa «Nein» - bare «Nein»
eneste tyskord han kunde.
Vi vil på norsk legge takken til!
SPILL ORKESTER! SPILL!!

Og slanke og unge
og gamle og tunge
gir gjensidig takk for de 50 år,
noen for vel-utført verk den får,
andre som hjelp til hva forestår.
Ja, husk dere yngste
får bære det tyngste,
for nu er det vaktskiftet foregår,
når det påny er gått 50 år
sørg for at klubben består!
:/: N.S.R. :/:
Femtiårsklubben skal leve!
En riktig flott touche da for N.S.R.
Klar orkester! Derr....!!